

реорганізації та зведення війська в 11 дивізій, після якого особовий склад армії налічував близько 15 тисяч осіб. Проте Армія УНР, оточена військами радянської та Добровольчої армії, утримувала лише невелику територію навколо Кам'янця-Подільського.

Отже, становище українського війська у 1917–1919 роках було вкрай складним. Директорією УНР була зроблена спроба створити регулярну армію, проте за відсутністю достатньої кількості часу та військової агресії з боку інших країн це було практично неможливо. Ці обставини призвели до втрати Директорією влади та радянської окупації українських земель.

Одержано 19.04.2019

УДК 94(477)

Роман Русланович ОРЛОВ,

курсант групи Ф4-102 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат історичних наук Іванов С. Ю.

ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОЇ ТА ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ГЕТЬМАНА ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО

Павло Скоропадський самопроголошений гетьман України був не тільки політичним, громадським діячем і військовиком але й одним з лідерів та ідеологів монархічного гетьманського руху. Він пройшов довгий та складний шлях від звичайного військового до посади генерала і саме на цій посаді у квітні 1918 року П. Скоропадський був обраний гетьманом України і на жаль був останнім з них.

Його політику не можна назвати ні позитивною, ні негативною, вона була неоднозначною і в деякому сенсі навіть непередбачуваною. Якщо розглядувати внутрішню політику гетьмана, то він розглядав багато питань зв'язаних з промисловістю, адміністративним апаратом та новим урядом але головним пріоритетом у внутрішній політиці Скоропадського було земельне питання.

Під час вирішення земельного питання був розглянутий «Проект загальних основ земельної реформи», що через деякий час викликав різкий протест у більшості селян і невдоволення великих землевласників. Ця реформа призвела до відновлення поміщицького землеволодіння, що не зовсім сподобалася звичайним громадянам. Для працівників у сфері промисловості встановлювався новий робочий графік за яким їм приходилося працювати 12 годин кожного дня, а також був відновлений залізничний рух завдяки відбудуванню мостів та старих залізничних колій.

Під час його гетьманування була введена грошова реформа, яка створила програму по збалансуванню державного бюджету та було вжито заходів щодо становлення української грошової системи.

Гетьман був прихильником козацтва та прагнув відновити його в Україні, розробити військо яке б перевищувало 300 тис. солдат козацького гартування, тож пізніше він ввів військову реформу.

У зовнішній політиці можна виділити напрям для співпраці із Четверним союзом, та встановлення мирних відносин з Польщею, Фінляндією, Росією, Швейцарією та Фінляндією. Однією з головних напрямів у зовнішній політиці гетьмана було визнання України на міжнародному рівні. Гетьман заключив договір із Німеччиною та встановив дипломатичні відносини з іншими країнами, що в результаті дозволило мати більше двадцяти своїх представників країнах заходу. Також Австро-Угорщина намагалася анексувати східні галицькі землі через це Скоропадський почав дипломатичну боротьбу із країною агресора. Було встановлено економічні та політичні відносини із Кубанню, Доном та Кримом. Крим увійшов на правах автономії.

Консервативна зовнішня політика гетьмана Павла Скоропадського в Україні сприяла розвитку у сфері міжнародних відносин. Але деякі прорахунки в цих питаннях, а саме: об'єктивна нестача часу на поглиблення перетворень, складні історичні умови, нестача коштів. Усе це призвело до поразки консервативних сил. Павла Скоропадського можна відмітити як одного з найнепередбачуваних гетьманів України.

Одержано 23.04.2019

ПРЕДСТАВНИКИ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА

УДК 342.922

Каміла Аскерівна АКБЕРОВА,

студентка групи ЮП-43

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Войціховський А. В.

ПРАВОВИЙ СТАТУС ЖІНКИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ МУСУЛЬМАНСЬКОГО ПРАВА

Ідея рівності людей – основа прав людини. Ця ідея проголосила настання ери прав людини. Проте, насправді жінка має лише деякі права, що свідчить про дискримінацію по відношенню до неї. Дане положення розглянемо на прикладі мусульманської культури, заснованої на Ісламі.

У Святому Корані визначені засади і механізми юридичного і морального регулювання відносин між людьми. З приписів Корану і його заборон, зафіксованих в Хадисах, формується мусульманський закон – Шаріат, який до теперішнього часу є головним джерелом права більшості мусульманських